

கவிதை

இளங்கலீடுகளுக்கான
இருதிங்கள் ஏடு

ஆசிரியர்:
அ. யேசுராசா

தை 1995
மீலை : ரூபா 15/-

உதயம்

ஜுவான் தேமன் ஜிமெனெஸ் *
(ஸ்பெயின்)

பாருக்கும் சொந்தமில்லா
ரயில் நிலையத்தை ரயில்
அடையும்போது
தோன்றும் துக்கத்தை உதயம்
கொண்டு வருகிறது.

எவ்வளவு பலமாய்க் குரல்கள் ஒலிக்கின்றன!
யாரும் அறியும்
கீந்த நாளின் குரல்கள்
நிலையற்றவை -
ஓ.....என்னரும் வாழ்க்கையே!

அங்கே இப்போ,
உதயத்தின் வருகையோடு
ஒரு
குழந்தையின் அழகுரல்.....

* இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசை
1956இல் பெற்றவர்.

தமிழில்: கடலோடி

அழகிய அச்ச வேலைகளா ?

நீங்கள் சொல்வதை
நாங்கள் செய்து தருகிறோம்!

ஸ்ரீலங்கா அச்சகம்
ஸ்ரீகாந்தா அச்சகம்

ஒருங்கிணைந்த சேவையே

இலங்கையின் பதிப்பகம்

பதிப்பக சாலை,
ராஜா தியேட்டர் அருகில்,
மாழம்பாளையம்.

நிறைவாழ்வு மலரட்டும்!

கு. மணிமேகலை

செந்தமிழ் ஈழத்தில்
சோதனையும் வேதனையும்
ஈமந்து நின்று
சாதனைகள் பல புரிந்த
சலன ஆண்டு
விடை பெற்றுக்கொண்டு
விண்ணோடி மறைந்ததுவே
விறுநடை போட்டு
விரைந்து வரும் தைமகளே!
மண்ணுலகு காணுதற்கு
மகிழ்வோடு வந்தாயோ?
நின்வரவால் இங்கு ஒரு
நிறைவாழ்வு மலரட்டும்
நீசர்கள் அழியட்டும்
பொங்கும் பாற்பொங்கலொடு
பொங்கும் எம் துயர்களெல்லாம்
வெந்துமே மடியட்டும்
போட்டியும் பூசல்களும்
நாட்டைவிட்டு டோடட்டும்
மண்ணின் மைந்தர் கனா
மண்ணிலே மலரட்டும்!
உதய ஞாயிறாகி
உதிக்கும் தைமகளே!
புதிய நல் ஆண்டினிலே
தமிழன் துயர்தணித்து
தமிழ்ப்பூமி தந்திடுவாய்.
வருக தை மகளே!
தருக நிறைவாழ்வு! □

வாசகர், படைப்பாளர், விநியோகிப்பாளர்
அனைவருக்கும்
எமது புத்தாண்டு - தைப்பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்!

இரவுகள்

ஞா. கெனத்

உஷ்ணச் சூரியன்
ஆடி ஓடி
செம்மஞ்சளாய்க் கடலில் மூழ்க
கரிய இருள் கால் எடுக்கும்.
எறிகணைத் துண்டுகளாய்
நட்சத்திரங்கள்
வட்டக் குளிர்நிலவும் பொட்டாய்.

மின்கம்ப "விளக்குகளில்"
சுற்றிவர ஈசலிகள்
நிபந்தனை அற்று
'வட்டமேசை' கூடும்.
எங்கள் தெருக்களில் நாங்கள்
இழந்த உறவுகள்
கிறுக்கல் ஓவியமாய்.
மன இறுக்கங்கள் சோகங்கள்
ஆதிக்கப் புயலின்
'பிரித் ஓதல்கள்'.

ஓட்டைக்குடிசைக்குள் குப்பிவிளக்கு
முகம்தெரிய பாடம் பயிலும்
புதிய பரிணாமங்கள்
சுருண்டுகிடந்த
நேற்றைய பிறப்பொன்று
பாலுக்காய் ஓலமிட
தாயின் தாலாட்டில் அதுமட்டும் உறங்கும்.

கறுப்புக்கடல் பயம்காட்டும் - மீறி
'அம்பா' ஒன்று விசும்பலாய் ...

சந்திக்கடையில் செய்தி கேட்டு
பாயை விரிக்க
நாயின் ஊளை
அப்சகுனம் போலிருக்க

வீசில் அடித்து வந்து...
வெடிக்கும் எறிகணை.
மீண்டும் தெருக்களில்
கைகளில்
தலையில்
சொந்தங்களைச் சுமந்துகொண்டு,
மீண்டும் ஒரு நாளுக்காக
நாங்கள்
கோயில்களில்.....
பாடசாலைகளில்.....
கரங்கள் தலையணையாய்
கண்களை மூட
கதிரவன் மீண்டும் காலையில்.....

வாழ்க்கை... !

ஆதீரை

'காலை
'நேற்று' நடந்து சென்ற
நெடிய சாலையில்,
'இன்று' எடுத்து வைக்கும்
இளைய காலடி,
நாளைய தொடரலுக்கான
நம்பிக்கையின் அத்திவாரம்.
'இருள்'
இன்றுக்கும் நாளைக்குமிடையில்
இருக்கின்ற இடைவேளை,
கடந்த பொழுதின் - ஒரு
கணக்கெடுப்பு'
நாளைய நடப்பிற்கான
நய ரட்ட ஆய்விடு.
நாளை.....?
மீண்டும் ஒரு இன்றாய்
இன்னுமொரு
இளைய காலடி! □

செல்கின்ற பாதையிலே...

மீசாலைபூர் கமலா

இன்று! மின்சாரம் மண்ணெய்
பலதும் தாராளமாக!
ஆனால் நிம்மதியோ
மருந்துக்குமில்லை
வீட்டிலிருக்கும் போதும்
வீதிகளில் நடமாடுகையிலும்
இதயமோ இரட்டிப்பாயடிக்கும்
ஐந்து மணியானவுடன்
முற்றத்திலேகூட கால் வைத்தால்
அப்பா கம்பெடுப்பார்
"செக்கிங்" சாட்டோடு
அந்தப் "படைகள்" வந்திடுமென்று!

இன்று நள்ளிரவிலும்
துவிச்சக்கர வண்டியில்
எங்கும் செல்லலாம்
போர் செய்யத் தொடங்கியவர்
"போதும்" என்று போய்விட
தடைகள் போட்டு
மோதியவர் பாடோ!
'பொருண்மியம்' தடைகளையுடைக்க
மோதல்களோ!
"வெற்றியீது வெற்றி வந்து
நம்மைச் சேர்"
வலிந்தே சமாதானம்
கேட்டவர்கள் கதைத்துவிட்டு
ஏதேதோ செய்கிறார்!
அன்றைய அவலங்கள்
வேண்டவே வேண்டாம்;
'சரியாகத் தருமட்டும்'
இன்றைய நிம்மதி தொடர்ந்திட
செல்கின்ற பாதையிலே
உறுதியாய்ச் செல்வோம்!

மலரும் தமிழீழம்

கி. குருபரன்

காத்திருந்தோர் பலர்
காத்திருந்து
"கானல்" என நினைந்து
கைவிட்டோரும் உளர்.
ஆனால்,
துப்பாக்கித் தூரிகையில்
எதிரி இரத்தத்தைத்
தோய்த்து
வானத்தில் செவ்வர்ணம்
தீட்டினர் தமிழ் வீரர்.
அதோ,
அங்கே அடிவானில்
சூரியனின் விளிம்பும்
தெரிகின்றதே!
இனி நிச்சயம்
தமிழீழம் மலர்ந்துவிடும்!

மாவிளே.....!

ச. நித்தியராம் நாராயணன்

காலந்தோறும் நின்
நினைவுகள் மலரும்
கவலைகள் வாழ்வாடிக்
கலங்கிடும் வேளை
கனவாக உன்தோற்றம்
எழிலாக மலரும்.

எம்கனவு எம்நினைவு
உன்னோடு ஒன்றாகி
நாயின்றி நீயாகி
நீயின்றி நாமாகி
ஒன்றாகி உயிர்க்கொடியில்
பூவாகி மலரும்
காலத்தின் இரவாத
கணங்களின் சிறப்பில்
வாடாத மலராக
விடிவீல் நீ இருப்பாய்!

சோக்கிரட்டீசின் அழிவும் தீர்மானமும்!

தி. உதயசூரியன்

சோக்கிரட்டீஸ்,
உங்கள் உயிரை உருக்கி
உண்மைக்கு உயிரானீர்கள்
நீங்கள் ஏற்றிய விளக்கு!
உள்ளும் புறமும் - ஒளி
பரப்பிக் கொண்டிருக்க
உங்கள் வாழ்வு
இருண்டு போனதேன்?

ஊமத்தம் புதருக்குள்
கிடந்தவளுக்கு - ரோசாச்
செடிகளால் நந்தவனம்
அமைத்தீர்கள் - சாந்திபே?
உங்கள் உயிரில்
முள்ளாய்க் குத்தியதேன்? - அவள்
தன்னை உணராததேன்?

மாடி வீட்டிற் பஞ்சணையிருந்தும்
மர நிழலின் சுகந்தேடி
நீங்கள் அலைந்ததேன்?
ஔயாத தேடலுக்கு - ஒரு
கோப்பை விஷம்
பரிசாய் நீங்கள் பருகியதேன்?

நீங்கள் நஞ்சைக் குடிக்கவோ
உண்மையை உமிழ்ந்தீர்கள்?
உங்கள் துப்பலில்
உலகின் தத்துவக் கப்பல்
மிதக்கிறது இன்று.

* * *
சோக்கிரட்டீஸ்,
பிளேட்டோவின் புரிதலில்
நீங்கள் துலங்கியது போல்

என் பிள்ளைகள்
சித்தியடைகின்றபோது - நான்
முத்தியடைகின்றேன்.

என்றாலும் உங்களைப் போல்
நஞ்சினால் - நய
வஞ்சகத்தினால் - ஆணி
வேறுந்து போகேன்.
துரோகத்தினாற் துணையிழந்து,
சுகமிழந்து போகினும்
துன்பத்தினால் மனமழிந்து போகேன்.
மண்மேட்டில் மரநிழலிற்
காலெறிந்து கிடப்பினும்
வாழ்வைத் தொலைக்கேன்
கடமையினாற் கண்ணீர் வெல்வேன்.
உழைப்பின் வியர்வையில்
உயிர்த் தாகந் தீர்ப்பேன்
இருத்தல் உணர்ந்த
மனிதன் நான்!

1. "உன்னையே நீ அறிவாய்!"
2. சோக்கிரட்டீசின் மனைவி.

உண்மைக் காதல் றுக்கென்

இதயமும் இதயமும் இணைவதே இக்காதல்
இளகிய இதயங்கள் இணைவதில் ஒரு தூறல்
இளமையில் இதயத்தில் ஏற்படும் ஒரு மாறல்
இருண்ட இதயத்தில் ஒளிர்வதே இக்காதல்
இந்தக் காதல் ஒருநெடுங் கோலம்
உடைக்க முடியாத பெரும் பாலம்
உண்மைக் காதல்கள் வென்றுநிற்கும் இக்காலம் - அதைக்
கண்டு வியக்குதே இந்த ஞாலம்
அன்பைக் கோத்திடு காதல்முலம்
அது நாளும் காட்டுமே புதுவர்ண ஜாலம்!

நான்கு பருவங்கள்

ஆங்கிலத்தில் : கீழ்ஸ்

காலம் நான்கு கழிந்திடக் கழியும்

கனத்த ஒரு முழு ஆண்டைப் போலே -

நாலு காலம் மனித மனத்தும்

நர்த்தனம் ஆடும்.

இளமனம் எழுந்து,

காணும் இன்பம் அனைத்தும் சுவைக்க

நினைந்து எழுந்து வெறியாய் மேவும்.

கற்பனை நிறையக் கவரும் அழகுடன்

கச்சிதமாகக் கழியும் வசந்தம்.

அடுத்த வந்திடும் கோடை காலம்

முடித்த இன்ப நினைவின்னில் ஓடும்.

கடந்து போன வசந்தம் தந்த

களிப்பே மிஞ்சும்.

இருந்த போதும்

இளமை நினைவை இரை மீட்டபடி,

இதயத்தாலே மேலே பறந்து

சொர்க்கம் செல்ல ஓர்கணம் உண்டென

எண்ணிக் கிடக்கையில் கோடையும் ஓடிடும்.

இலையுதிர் காலம் வந்து சேர்ந்திட

இதயக் கற்பனைச் சிறகும் உதிரும்

சும்மா இருந்து சுகத்தைக் காண

நெஞ்சம் கொஞ்சம்.

குழந்தே இருக்கும்

அழகிய பொருட்கள் அழகிய காட்சிகள்,

அனைத்தையும் கண்டும் காணா நிலையில்

ஓடும் ஆற்றில் ஓடும் சருகுகள்

உணரா ஞானியாய் மனம் வீற்றிருக்கும்.

காலம் மூன்றும் கழிந்துபோக

கடுங்குளிர் மனிதனை வாட்டி எடுக்கும்

மேனி குளிரால் வெளிறி வாடும்

இந்நிலை இன்றேல்,

மண்ணில் வாழும் மாந்தர் இவர்கள்

மரணம் என்ற மாறா நியதியை

எண்ணிடுவாரோ, ஏற்றிடு வாரோ?

தமிழில் : கு. சிறீகணேஷ்

8 கவிதை

வாழ்தல்

கந்தையா பூகணேசன்

ஏன் இப்படி

நான் உள்ளேன்?

வெட்ட வெளியில்

திசை கெட்டுப் போகும்

ஆலாக்குப் பறவையைப்போல்

ஏன் இப்படி

நான் உள்ளேன்?

கூட்டத்தில்

கூடிகளிட்கும்

இன்பகிளவுகளும்

சுகந்த மணம்வீசும்

மலர் மாலைகள் புணையும்

அற்ப ஆசைகளும்

இமயத்தின் உச்சி தொடும்

கற்பனைக் கோட்டைகளும்

எழுவது என்

இதயத்திலா?

சிந்தனையிலா?

“இருமச்சான்” என

அன்புடன் அழைத்து

நன்றியுடன் நான் குந்தமுன்னர்

கதிரையைக் காலால் இடறி

பூமாதேவியை முத்தமிட வைத்து

இதயம் நிறைந்த

உறவுடனே அள்ளி எடுக்கும்

என் நண்பர் என் பக்கவில் இல்லை!

என் நண்பர் என் பக்கவில் இல்லை!

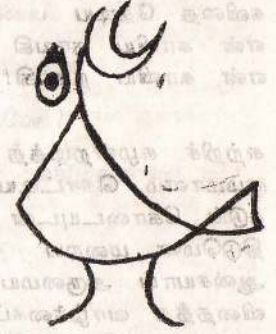
“இன்னும் எழுதியது என்ன?

‘புன்னகையைப்

புனலாடு ஓடவிட்டு

புதினம் பறையும்

வெற்று மானுடம்’

கவிதை 9

எனும் படிமம்
மிசநன்று

என்றென்று
என்னென்னவோ
சூறி நின்று

என் கண்களுக்குள்
கவிதை தேடிய

என் காவிய நாயகி என்னருகில் இல்லை!
என் காவிய நாயகி! என்னருகில் இல்லை!

சுற்றிச் சுழன்றடித்த காற்றுடன்
கும்மாளம் கொட்டியடித்த பேய்மழை
கடுங் கோடையுடன்

திடுமென மறைய
ஆசையாய் அருமையாய்
விதைத்த வாழ்க்கைப் பயிர்
முளைத்த இடம் தெரியவில்லை!
முளைத்த இடம் தெரியவில்லை!

இளஞ்சூரியலின்
பளபளக்கும் கிரணங்கள்
எண்ணப் பூஞ்செடியில்
மலர்ந்த பூக்களில்
முகிழ்த்திருந்த பனி முத்துக்களில்
பட்டுத் தெறித்தன அழகுதான்.
ஆனால்

அப்பூக்களின் மகரந்தங்கள்
காற்றோடு போயினவே!
ஊற்றோடும் சேற்றோடும்
நாற்றுகள் மடிந்தனவே!

வெட்டவெளியில்
திசை கெட்டுப் பறக்கும்
ஆலாக்குப் பறவையைப்போல்
ஏன் இப்படி
நான் உள்ளேன்?
ஏன்? எப்படி?
என்னைக் கேட்டால்.....?

சொல்லத் துடிக்குதையா நெஞ்சம்!

பார் மகாலிங்கசீவம்

துரதை பின் உனக்காம் அரசாட்சியை
சந்திர பிம்பமாம் அன்பு யசோதையை
தீதிலா இல் லறத்தில் நீர் செய்ததவம்
என்ன விளைந்த அச் சின்னஞ் சிறுவனை
வேத வேள்வியைப் பிம்பிசா ரனனது
சட்ட முறைமையை விலக்கிய புத்தனே!
நீதி சொல்லினாய் உலகமே செழிப்புற
நின்னவர் செய்வதை ஏற்பையோ மகிழ்வுற?

ஓங்கி உயர்ந்த இமயத் துச்சியில்
சேரன் சென்றுதன் கொடிபதித்ததும்
வீங்கு தோள்புகழ் சோழ வேந்தரின்
வீரம் கங்கை கடாரம் வென்றதும்
தீங்கு செய்யும் உன் சிங்களநகர்
சிறந்த எல்லாளனன் றடக்கி ஆண்டதும்
ஈங்கு நம்பவே புத்த! நீ மறுப்பையோ?
இன்றைய நிலைசொல நெஞ்சந் துடிக்குதே!

தெற்கு நோக்கியே வாழப் பறந்தவர்
தீயில் வெந்ததும் கப்பலில் வந்ததும்
கற்கை நெறியதே உயிரெனக் கண்டவர்
சட்டிய நூலகஞ் சாம்பராய்ப் போனதும்
ஓற்றை ஆட்சியில் எங்கள் தமிழ்மொழி
உரிமை பறித்ததும் மூலையில் வைத்ததும்
வெற்றி என்றுஉன் வீணர் குதிப்பதா?
போதி மாதவ! புத்த! நீ பொறுப்பதா?

தென்தமிழ்ப் பூமியை நெருப்பில் எரிப்பதும்
சிறுவர் உடல்களும் தெருவீற் கிடப்பதும்
பைந்தமிழ்க் கன்னியர் கற்பைப் பறிப்பதும்
பசாசுக் குழுக்களே ரோந்து புரிலதும்
பஞ்சணை மீதினிற் படுத்தோர் காட்டிலே
படுந்துயர் காண்கிலை; பரிநிர்வாணமோ?
உந்தனுக் குணவிடச் சுஜாதை வந்தனள்
இவர்களுக்குதவிட யசோதையா வருவது?

மாயா தேவியும் சுத்தோ தனனுமே
மகிழ்வுறத் 'தாயைத் தின்னி'யாய் வந்தவ!
தாயை இழந்தளம் சிறுசுகள் ஆயிரம்
தவிப்பதைப் பார்த்து (ம்) நீ நிஷ்டையில் இருப்பதா?

ஓயா வெடிகளின் நெடியினால் உன்மனம்
உறங்கிக் கல்லாய் உறைந்துதான் போயினே
“ஏ(ய்)யா உனக்கிது நல்லாய் இருக்குதா?”
என்கிறேன் மௌனமேன்? யசோதையில் சித்தமோ?

சாந்த சொரூபனே உனதுதாய்த் தேசமெம்
தவிப்பினை உணர்ந்திடும் எனும்ஒரு உறுதியை
ஏந்தி இந்துமா கடல்கண் ணீர்க்கடல்
இரண்டும் நீந்தியே பாரதம் அடைந்தவர்
நேர்ந்த அந்தியை நெறியிலா முறைமையை
நினைத்துக் குழறியே திரும்பவே விரும்பிறார்;
சோர்ந்த முகத்துடன் தலைவலிழ்ந்திருந்திரு
சோதியே! இன்றவர் உன்பெயர் அறிந்திரார்.

* * *

“முடமான இளமறியை முதுகில் ஏந்தி
மூவுலகும் கருணையினால் வென்ற வீர! ”
திடமான உளமுண்டேல் எங்கள் துன்பம்
தீர்த்தற்கு வரவேண்டாம் பார்க்கமட்டும்
அடிபாடு இல்லாத நாளாய்ப் பார்த்து
ஆங்காங்கு ‘ஆமிக்குப்’ “பாசு” காட்டிக்
குடல்நடுங்கும் கிளாவிவழி உப்பு நீருள்
முழுஇரவும் மூழ்கியெழுந் தொருகால் வாராய்!
ஒருசாவை ஒருநோயை முதுமை தன்னைக்
கண்டு ஆற்றா தோடிப்போய் ஒளிந்த ஞானீ!
வருகின்ற நாளெல்லாம் நூறு போர்கள்
மாள்கின்றார் - காண்கின்றோம் - உன்போல் நாங்கள்
இருந்திருந்தால் நூறுமுறை பரிநிர்வாணம்
அடைந்திருப்போம்; எங்களது துணிவினாலே
மரணத்தை வெல்வதற்கு நாங்கள் கற்றோம்
‘மாவீரம்’ என்கிற நிலையைப் பெற்றோம்!
அன்னப்புள் காயமுறக் கண்டாற் றாது
அருகணைந்து ஆணைத்தெடுத்த அன்பு நேசா!
சொன்னதனைக் கேட்காமல் எங்கள் வானில்
சுழல்கின்ற ‘பொம்மர்’களும் ‘ஹெலி’கள் தாமும்
மின்னலென நாம்தாக்கி விரட்டும் வேளை
விழ்ந்தேயெம் நிலத்தினிலே துடிக்கக் காண்பாய்
என்னசெய்யப் போகின்றாய்? எடுக்கச் செல்லல்
உனக்குந்தான் இடராக முடிதல் கூடும்!
ஆடுகளைக் காத்தற்காய் அன்று சொன்ன
அகிம்சை வழி இப்போதைக் குதவாதையா!
கேடுதரும் எதிரியிடம் தப்ப வேண்டின்
கிடைக்கின்ற ஆயுதமே துணையென் றாகும்
வீடுபெறும் வழியெதென்றால் தங்கள் தேச
விடிவிற்காய் உயிர்கொடுக்கும் ‘தம்மம்’ ஆகும்
ஈடில்லா உன்பஞ்சு சீலம் யார்க்கும்
இனியுதவப் போவதில்லை நீபோ - போய்வா!

கவிஞர் ஜெ. கி. ஜெயசீலனுடன் நேர்காணல்

மரபுக் கவிதையிலும் புதுக் கவிதையிலும் ஈடுபாடுள்ள
‘ஜெயசீலன்’, ஓசைவளம் நிறைந்த கவிதைகளை எழுது
பவர்; கவிபரங்குகளில் நன்த ஒளிரிறார்; “பாரதியே
எனது இடைசியக் கடவுள்” என்று சொல்லும் இளைஞர்.

- கவிதைத்துறைக்கு நீங்கள் எவ்வாறு வந்துசேர்ந்தீர்கள்?
- மட்டக்களப்பு - கல்முனையைச் சேர்ந்தவரான திரு. ப. சிவபாதசுந்தரம் என்கிற கவிஞர் ஒருவரே, முதன் முதலாக என்னைக் கவிதைக் கலையினுள் மூழ்கவைத்தவர். ஆனால், எனது கவிதையாற்றலை முழுமையாக இனங்கண்டு ரளித்து, மேடையேற்றி, வெளியுலகத்திற்கு என்னையும் என் கவிதைகளையும் முதன்முதலிற் தெரியும்படி செய்தவர், அகில இலங்கைக் கம்பன் கழக அமைப்பாளர் திரு. இ. ஜெயராஜ் அவர்களே!
- கவிதையென எதை நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?
- படிக்கும்போதோ, கேட்கும்போதோ “பட்” “டென்று இதயத்தை ஊடுருவிப்பாய்ந்து, காலாகாலத்துக்கும் மனித குலத்தினிடையே நிலைத்துநின்று, நிரந்தரமாக வாழும் கவித்துவச் சொல்லோவியங்களே உண்மைக் கவிதைகள் என்பது, எனது உறுதியான கருத்து. இளங்கோ, கம்பன், பாரதி இதற்கு நல்ல உதாரணக் கவிஞர்கள்.
- ஒரு கவிதையைத் தாங்கள் எவ்வாறு எழுதுகிறீர்கள்?
- என்னைப் பொறுத்தவரை, மனதைப் பூரணமாகப் பாதிக்கும் எதனையுமே கவிதையாகப் பாடிவைக்கிறேன். பாடு பொருள் என்னையும், நான் பாடுபொருளையும் முற்று முழுமையாக வசப்படுத்தும்போது கவிதை பாடப்படுகின்றது.
- இதுவரையிலான உங்கள் கவிதா வெளிப்பாட்டின் விபரங்கள்.....?
- பா. தவபாலன் ஆசிரியராகவிருந்த செவ்வந்தி மாத இதழிலேயே எனது முதற்கவிதை பிரசுரமாயிற்று (1978 அள

வில்). தொடர்ந்து, ஈழநாடு நாளிதழே, அன்றுமுதல் இன்றுவரை என் கவிதைகளின் பிரசுரக் களம்! அதனது அன்றைய உதவி ஆசிரியர் "கன்டோஸ" என்கிற கந்தசாமியும்; இன்றைய இளம் உதவி ஆசிரியர் சீவகணேஷனும் வாஞ்சையுடனும், ரஸிக மனதுடனும் எனது கவிதைகளைப் பிரசுரித்தனர்; பிரசுரித்து வருகின்றனர். உதயன், சஞ்சீவி, ஈழமுரசு, வெளிச்சம், ஆதாரம் ஆகியவற்றிலும் பல கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன.

- கவியரங்கக் கவிதைகள் பற்றிய உங்கள் கண்ணோட்டம்.....?
- கவிதைகளை வாசித்து ரஸிக்கும் பழக்கம் உள்ளவர்களுக்கும் சரி, வாசித்து ரஸிக்கும் பழக்கம் இல்லாதவர்களுக்கும் சரி, அவற்றைக் கேட்டு ரஸிக்கும் பேரார்வம் இருக்கவே செய்கிறது. அத்தகையோருக்கு, கவிதைக்களியைச் சாறு பிழிந்து கொடுக்கும் இடமே கவியரங்கம்! ஏட்டையே புரட்டிப் பார்க்காதவர்களின் செவிகளை ஊடுருவி, அவர்களைக் கவிதைக் கலையின்பால் ஈர்த்துமுப்பது கவியரங்கமே என்பது, எனது உறுதியான முடிவு. காலத்தின் கோலத்தைக் கலையழகோடும் உண்மையோடும் கவிதைகளாகப் பாடும்போது, கவியரங்கம் எல்லாத் தரப்பு மக்களையும் கவர்ந்திழுத்துவிடுகின்றது.
- சபையில் உள்ளவர்களைச் சிரிக்கவைப்பதையும் சிரமீப் பூட்டுவதையும் நோக்காகக் கொண்டு, பகடிகளையும் ஓசை விளையாட்டுக்களையுமே பெரும்பாலான கவியரங்கங்களிலே கவிஞர்கள் கையாடும்போது, எரிச்சல் ஏற்படுகின்றதே.....?
- கவிதைக் கலை என்பதே, பிரமிப்பூட்டும் ஒரு மகோன்னத சங்கதிதான். எந்தவொரு பேராற்றல் நிறைந்த நிஜமான படைப்பாளியும் பிரமிப்பை ஊட்டுவது இயல்பே. சபையோரைச் சிரிக்கவைப்பது என்பது, கவியரங்குகளிலே அளவோடும் அழகோடும் இடம்பெறுவதே நாகரிகம். அப்படிப் பார்க்கும்போது, பகடிகளும் ஓசை விளையாட்டுக்களும் கவியரங்குகளுக்கு ஓரளவு தேவையே. எப்படி, முழுக்க முழுக்க அழுதுவடியும் "அறிவுஜீவித்தனமும்", கடுமையான வரட்சி வார்த்தைகளும் மட்டுமே கவிதைகளாகி விடாதோ; அப்படியே, முழுக்கமுழுக்கப் பகடிகளும், ஓசை விளையாட்டுக்களும் மட்டுமே கவிதைகளாகிவிடாதென்பதையும் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும்.
- வைரமுத்து, மேத்தா, அப்துல் ரகுமான் போன்றோரின் கவிதைகளை நீங்கள் விருப்பவதாகத் தெரிகின்றது; இவர்களது கவிதைகளில் என்ன சிறப்பைக் காண்கிறீர்கள்?

- என்னைப் பொறுத்தவரை பாரதியே எனது இலட்சியக் கடவுள். அந்தவகையில், எல்லாக் கவிஞர்களின் சவிதைகளையும் நான் பாகுபாடெதுவுமின்றி மனதார ரஸித்துச் சுவைக்கின்றேன்; நீங்கள் குறிப்பிட்ட மூன்று கவிஞர்களும் அதில் அடங்குகிறார்கள். அவர்களின் கவிதைச் சிறப்புக்களில் ஒன்று, மரபுக்கவிதையின் சந்த வீச்சும்; புதுக்கவிதையின் ரஸிக்கத்தக்க உத்திகளும் இணைந்து கிடக்கும் அழகு.
- செயற்கையான வெறும் கூற்றுக்கள் - வலிந்து அலங்கரிக்கப்பட்ட வரிகள் - "வளவளா" வென்று நினைவு இறுக்கமற்றுப்போகுந் தன்மை என்பன, இவர்களது கவிதைகளின் பலவீனங்களாக உள்ளனவே.....?
- பலமும் பலவீனமும் கவிஞனதும், கலைஞனதும் தவிர்க்க முடியாத பிறவிப் பொது இயல்புகளே! அப்படி இருக்கும்போது, அவர்களது மகோன்னதமான பலத்தை மட்டுமே நான் ஆராதித்துப் போற்ற விரும்புகின்றேன். அந்த அடிப்படையிலேயே நீங்கள் குறிப்பிட்ட மூன்று கவிஞர்களின் கவிதைகளையும் படித்து ரஸிக்கிறேன். மற்றப்படி, கவிதையெனப்படுவது அணி அலங்காரங்களுடன் இயல்பாகவே இணைந்த ஒன்று.
- இன்றைய தேசிய விடுதலைப் போராட்டச் சூழலிலே கவிஞர்கள், கலைஞர்கள் எவ்வாறு செயற்படவேண்டும் எனக் கருதுகின்றீர்கள்?
- அவர்கள், உள்ளத்தில் உண்மை ஒளியுடன் உலாவந்து, பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் ஈழத்தமிழினம் சுதந்திர விழிபெற்று, உரிமைப் பதவிகொண்டு, உலகத்தை வெல்லுமாறு கடமையாற்ற வேண்டும்.
- 'கவிதை' இதழ் பற்றிய உங்கள் கருத்து? அதில் எத்தகைய புதிய அச்சங்களைப் புகுத்தவேண்டுமென நினைக்கிறீர்கள்?
- இளைய படைப்பாளர்களைத் தட்டிக்கொடுத்து வளர்க்கும் இதழ்; வாழ்த்தி வரவேற்கின்றேன். புதிய அச்சங்கள் எனும்போது, ஒவியங்களைக் கவிதைகளுக்கேற்ப இடம் பெறச் செய்யலாம். மரபுக் கவிதைகளை புதிய உத்திகளுடன் பாடி அனுப்புமாறு (மரபு மீறாமல்) இளங்கவிஞர்களைக் கேட்கலாம். இயலுமானால், சம்பந்தப்பட்ட இளங்கவிஞர்களின் புகைப்படங்களைப் பிரசுரிக்கலாம். ☆

கடை விரிக்கப்பட்டிருக்கும் கல்வி வியாபாரம்!

ஜெ. சி. ஜெபசீலன்

மீனப்பாட விதையினால் மண்டைக்குள் அழுக்கேற்றி,
விடைத்தாளில் அதைக் கக்கும் விபரீதக் கல்விநெறி!
ஞானக்கண் திறப்பிக்க, ஞானமில்லாக் கல்வினால்
ஊனக்கண் திறப்பிக்கும் உபத்திரவம் தொடர்கிறது!
வகுப்பறையே சிறையறைபோல் வடிவம் எடுத்ததனால்,
தொகுப்புரையாய் வருவதெல்லாம் தோல்வியைத்தான்
தொடர்கிறது!

கல்லூரிச் சிறைகளிலே கற்பதனால் ஆனபயன்,
உள்ளூறுந் திறமைகளை உயிரிழக்கச் செய்வதுவே!

பாதாளச் சிறையாகப் பல்கலைக் கழகமெனில்,
வேதாளந் தானங்கே வெகுவாகக் குடியேறும்!!

ஆளுக்கு ஏற்றபடி அமையாத கல்வியினால்
நாளுக்கு நாள் பெருகும் நஷ்டங்கள் யார் கணக்கில்?!

பட்டங்கள் பெறுவதுவே, படிப்பென்று ஆனதனால்,
பட்டுவருஞ் சந்ததிக்குப் பசளையிட வாருங்கள்!

கவைக்குதவா ஆராய்ச்சிக் கழிவுகளை நூலாக்கிச்
சுவைக்கத் திணிப்பதையா, சுடர்மிகு அறிவென்பீர்?

நூல்பலதிற் குறிப்பெடுத்தே நூதனமாய்த் தொகுத்தொட்டி,
ஆள்பலரும் எழுதுவதை ஆய்வென்றே சொல்லாதீர்!

படைப்பாற்றல் இல்லாத “படிப்பாளர்” அறிவுலகை
உடைப்பாக்கி வருவதனை உணராத கல்விமுறை!

பல்விதமாய்க் கற்பித்தே பலமாகத் திணித்தாலும்,
கல்வியினால் இங்கெவரும் கலைஞர் ஆகிவிடார்!

பட்டறையிற் பயில்வதனால், படைப்பாளன் உருவாகான்!
பட்டறையில் வார்த்தெடுக்க, படைப்பாளன் உருக்காகான்!

துடிப்பாய்த்தான் சொல்லுகிறேன்; துல்லியமாய் உணருங்கள்!
படிப்பாற்றல் முயல வரும்! படைப்பாற்றல் பிறவிவரம்!!

முளைக்கே கல்வி; பண முதலுக்கு இல்லையென
வேளைக்கே முடிவெடுத்தும். வீரியத்தைக் காட்டுங்கள்!

காசுக்காய்க் கற்றுவரும் ‘கண்ணாவி’ கல்வியினை
வீசிக்கடாசிவிடும் வேளையிற்றான் விடிவுவரும்!!

மஹாகவி நினைவுக் கவிதைப் போட்டி

‘கவிதை’ இதழின் ஓராண்டு நிறைவையொட்டி
இக் கவிதைப் போட்டி நடாத்தப்படுகிறது.

விதிகள்

1. முதற் பரிசாக ரூபா 500/=; இரண்டாம் பரிசாக ரூபா 300/= ;
மூன்றாம் பரிசாக ரூபா 200/- வழங்கப்படும்.
2. பரிசு பெறும் கவிதைகளும் தரமான ஏனைய கவிதைகளும்
‘கவிதை’ இதழில் தொடர்ந்து வெளியிடப்படும்.
3. மரபுக்கவிதையாகவோ புதுக்கவிதையாகவோ அமையலாம்.
4. பொருள் வரையறையோ பக்கக் கட்டுப்பாடோ இல்லை.
5. வயதெல்லை இல்லை; ஆர்வமுள்ள எவரும் கலந்துகொள்ள
லாம்.
6. ஒருவர் எத்தனை கவிதைகளையும் அனுப்பலாம்; ஆனால்,
முன்னர் வெளிவராதவையாக இருக்கவேண்டும்.
7. பெயர், முகவரி என்பன தனித்துண்டில் எழுதப்பட்டு கவிதை
யுடன் இணைக்கப்படவேண்டும்.
8. கடித உறையின் இடதுபக்க மேல்முலையில் ‘மஹாகவி
நினைவுக் கவிதைப் போட்டி’ எனக் குறிப்பிட்டு, இலக் 1,
ஓடைக்கரை வீதி, குருநகர், யாழ்ப்பாணம் என்ற முகவரிக்கு
அனுப்புதல் வேண்டும்.
9. முடிவு திகதி 20. 2. 1995

மாணவர் கவிதைப் போட்டி - 2 முடிவுகள்

முதற்பரிசு ரூ. 100/= இரண்டாம் பரிசு ரூ. 50/=
யு. ஸ்ரனிஸ் ஜெஸ்பன் செ. சாந்தகுமார்

ஆண்டு II ஆண்டு 13
கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி, வசாவீளான் ம.ம. வித்தி
கொக்குவில். யாலயம்.

* பரிசுத் தொகை விரைவில் சேர்ப்பிக்கப்படும்.

உங்கள் அசிமானத்தைப் பெற்ற ‘கவிதை’யின் அடுத்த இதழ்
ஓராண்டு நிறைவிதழாக - அதிக பக்கங்களுடன் - வெளிவரும்.

கவிதை, கட்டுரை, கவிஞர் - கவிதை தொடர்பான குறிப்புகள்
அனுப்ப விரும்புவோர், 20.2.1995 இற்குப் பிந்தாமல் அவற்றை
அனுப்பிவைக்குமாறு, உரிமையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

- ஆசிரியர்

தமிழரது கல்வி இங்கு..

பு. ஸ்ரீனிஸ் ஜெலீபன்

தீளராத துணியோடு

தடை தன்னைத் தாண்டுகின்றார்

தரப்படுத்தல் சட்டத்திலும்

உரமாக நிற்கின்றார்

தமிழரது கல்வியிலே

தனித் தன்மை உள்ளதென

உலகத்தோர் சொல்லிவிடச்

செய்கின்றார் மாணவர்கள்.

மின்வசதி இல்லாமல்

பன்மடங்கு வளர்ச்சியையும்

தன்னாட்சி பெறுவதற்கு

விண்ணளவு முயற்சியையும்

எடுக்கின்றார் மாணவர்கள்

பொருள் பண்டம் இல்லை என

உண்ணாமல் இருக்கவில்லை - இறை

அருள் கொண்ட எங்களிடம்

தடைச்சட்டம் பலிக்கவில்லை

சிங்கள வெறியரது

சிறுநெஞ்சம் இருக்கையிலும் - எம்

மங்களத் தமிழ்த் தேசம்

பொறுமையுடன் இருக்கிறது.

கல்வியை எம் கண்போல

காத்துமே நிற்கின்றோம்

கலங்கிய எம் நெஞ்சங்களைப்

பார் த்துமே தவிக்கின்றோம்.

மங்கும் ஒளியினிலே

மண்ணெண்ணெய் விளக்கினிலே

மாணவர் கல்வி இங்கு.....

ஆனாலும்

தமிழரது கல்வி இன்று

மணிபோல

மங்காது நிற்கிறது!

* மாணவர் கவிதைப் போட்டி - 2 ஆம்

முதற்பரிசு பெற்ற கவிதை.

முருகையனின் பன்முக ஆளுமைக்குள் கவிதையின் கூர்மை

□ □ கல்வபல் வே. குமாரசாமி □ □

மொள

னத்தால் இறும்போது மலரும் ஆத்மாவிற்கு உலகை வயப்படுத்தும் உணர்்திறன் ஊற்றுக்கண் திறந்து வடியும் வார்த்தைகள், ஆற்றல் விளைமிகு கவிதைகள் ஆகின்றன. இக்கூற்றுக்கு முருகையன் படைப்புக்களையும் சான்றாதாரமாகக் கொள்ளலாம். அதிலும் அவரிடம் காணப்படும் பன்முக ஊற்றுக்கண்களின் சங்கமத்தால், புதியதோர் பரிமாணத்தையும் பரிணாமத்தையும் அவை தந்துகொண்டிருப்பதையும் இலகுவாகவே இனங்காண முடியும். யாநதிக்குப் பின்னர், தமிழ்க் கவிதை உலகில் தனித்துவமானதோர் தடத்தில் செல்பவர் முருகையன்.

பாட்டும் பொருளும், பொருளாற் பொருந்தும் பயனும், நிகழ்குழலுக்கு முரணாத ஓட்டமும் ஒத்திசை மீட்டலும் நிரம்ப இன்றுவரை எழுதிக்கொண்டிருப்பவர். ஆர்வலரை அலக்கி கழிக்காத - அகமலர்ச்சியுடன் எதையும் சளைக்காமல் சொன்ன படி தவறாமல் எழுதிக்கொடுக்கும் தனிப்பண்பு. அடக்கமான புன்முறுவல். எவரையும் கைகொடுத்துத் தூக்கிவிடத் துடிக்கும் உற்சாகம். எங்கள் எதிர்காலத் தேவைபற்றிய தேடலைத் தொலைநோக்கோடு அணுகிநின்று, ஆழ்ந்து பரந்த பார்வையோடு கவிதை எழுதத் தொடங்கிய காலம் முதல் இன்று வரை, இடைவிடாது தொடர்ந்து எழுதிக்கொண்டிருக்கும் முருகையன், சாவகச்சேரியிலுள்ள கல்வயலில் பிறந்தவர்.

“போன பழம்வழி போக இருந்தது போக விடேன் எனவே”

மொ (நெடும்பகல் - இந்தியப் பதிப்பு, பக். - 1) கூறிக்கொண்டு புறப்பட்டு மரபுகளைக் காக்கும் உணர்வில் புதுமைக்குத் தடை விதிக்காத - விண்பழககளைத் தூக்கிச் சமக்காத - “இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழஞ் சமையை” எப்படியும் இறக்கி எமது இனத்தைத் தலைநிமிர வைத்துவிடவேண்டும் என்ற உறுதி பூண்ட - மனிதகுல வளர்ச்சிக்கு மாற்றங்கள் தவிர்க்க இயலா

தன என்பதை நன்றாய்த் தெளிந்து கண்டவர். 'அது அவர்கள்', 'ஆதி பகவன்' நெடும்பாடல்களுள்ளேயும் புதியதொரு கோணத்தில் இத்தகைய பிரச்சினைகள் தத்துவவிசாரத் தேடலோடு அணுகப்பட்டிருப்பதை, அவரவரின் நுண்மாண் நுழைபுல ஆற்றலுக்கேற்பக் கண்டுகொள்ள முடியும்.

புதியது முயலும் ஆர்வம் தலையெடுத்த போக்கினை அவர்கள் இ. இரத்தினத்துடன் 1964 இல் வெளியிட்ட நோக்கு என்ற புதுமைப்பா முத்திங்கள் இதழில்,

" புதியது முயலும் (ஆர்வம்) என்று ஆரம்பத்தில் சொன்னோம். தமிழ் மக்களைக் கவிதையுலகில் அழிவில முயலுமாறு அழைக்கின்றோம். கவிதையில் விமரிசத்தில் நாடகத்தில் யாவினும் புதிய முறைகளை, நடைகளை ஆக்குமாறு கேட்கிறோம். உணர்விலில் மிதக்கும் இளைஞரைப் புதிய கவிதைகள் ஆக்குமாறு வேண்டுகிறோம். சிந்தையில் வல்ல அறிஞரைப் புதிய விமரிசத்துறைகளைக் கோலுமாறு கேட்கிறோம்."

(தை 1964 பக். - 15)

- என்ற வேண்டுகோளின் நினைப்பறா நினைப்பும் செயற்பாடும் எந்தவித தொய்வுமில்லாமற் தொழிற்படுவதை முருகையனிடம் கண்டுகொள்வதோடு, இந்த எண்ணத்தின் அறுவடையாக உயிர்த்த மனிதர் கூத்து, பொய்க்கால் ஆகிய அரங்கு ஆடல் நாடகங்களைக் குறிப்பிடலாம். (இவ்விடத்திலே, 'மேடையேற்றுகையில் நாடகம் பல விகற்பங்களை அடைந்து விடும் என்பதைப் பிரதியை வாசித்த பின்னர் நாடகத்தைப் பார்க்கும்போதே உணர முடியும்' என்பதைச் சிறிது அழுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.)

கவிதை ஏடு இளைய தலைமுறையின் எதிர்காலத்தில் கொண்டிருக்கும் அக்கறையின் ஆணிவேர், முருகையன் முதலியோர் ஊடாக ஆழ ஊன்றி இருந்ததை இங்கு இனங்காண முடிகின்றது.

முருகையன் ஆரம்பத்தில் சிறுகதை சிலவற்றையும் எழுதியுள்ளார். விமரிசனம், ஓவியம், மெல்லிசை, அச்சியல், நாடகம், மொழிபெயர்ப்பு (ஆங்கிலம் - தமிழ், தமிழ் - ஆங்கிலம்) முதலிய பல்துறையிலும் கூர்ப்புமிக்கவர். வடமொழியிலமைந்த காளிதாசனின் குமார சம்பவத்தை 'இறைவியார் அகப்பொருள்' எனும் பெயரோடு தமிழிலக்கியமாக்கியுள்ளார்.

அறிவியக்கங்கள் என்று கருதக்கூடியவைகூடச் சில கோட்பாடுகளை மரபுகளாக்கிப் பழைய மதவாதிகளை விட மோசமாக இறுகப் பற்றிப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் (எமது பேராசிரியர் சிலருக்கும் இது பொருந்தும்), முருகையனின் கவிதை முதலியவற்றின் போக்கின் நோக்கை எல்லாரும் இனங்காண முடியாத சிரமங்களும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. இத்தடைகளை வெட்டி வழிவிடும் அவரது நூல்களாக ஒரு சில விதி செய்வோம், இன்றைய உலகில் இலக்கியம் என்பன வெளிவந்துள்ளன.

அவருடைய எழுத்துப் பிரதிகள் அனைத்தும் நூலுருப்பெறும்போதுதான் - அவற்றைப் புரிந்துகொண்டு தெளிவு பெறும்போதுதான் - அவை மனிதகுலத்துக்கும், தமிழ் இனத்துக்கும், இளைய தலைமுறைகளுக்கும் கூசாமல் நுழைய வாயில் திறந்துவிட்ட புதிய வேதங்கள் என்பது புரியும்.

அறிவியலைக் கலைவழிப்பட்ட பெறுமானமாக்கிய முருகையனின் பங்கு இன்னமும் சரியாக இனங்காணப்படவில்லை. நீண்ட நெடிய கவிதா யாத்திரையில் கருத்தினைக் கருவியாக்கிக் கவிதை உயிர் இழையங்களாக மாற்றும் ஆற்றல்கைவரப் பெற்றமையை, ' நெடும்பகல் ' நிரூபிக்கும். அறிவியலை அரவணைத்துக் கவிதைக்கு வண்ணம் சேர்த்துவரும் முருகையனின் விசுவரூப தரிசனம், ஊனும் உயிரும் உடலும் போல ஒன்றி நின்று வேகமும் விறுவிறுப்பும் மிக்க கருவித்திறன், அழகியற் கவிதைக் கனிமங்கள், வீறார்ந்த மொழியாட்சி, மொழித்திறத்தின் முட்டறுக்கும் கெட்டித்தனம், சமூக யதார்த்தத்திலிருந்து விலகாது இயக்கங்களின் தளங்களில் சங்கமப்பட்டு நின்று சமுதாயத்தின் மனச்சாட்சியாகவும், அதன் ஒங்கிய குரலாகவும் நிற்கும் ஓயாத பணி - இவையாவும் எல்லாரும் அறியாத பகிரங்க இரகசியம். □

போலி

சு. கரன்

முக 'கமரா'க்களின்

பளிச்சொளிர்வாய்

புன்னகைகள் -

உள்ளே

' சிலிம் நோள் ' இல்லை ! □

தேரல்

கவிதையாக்கங்களில் அறிவியல் நோக்கை முனைப்பாக வெளிப்படுத்தும் 'முருகையன்', ஈழத்தின் முன்வரிசைக் கவிஞரில் ஒருவர். ஒன்பது கவிதை நூல்கள் இதுவரை வெளிவந்துள்ளன; 'ஒருசில விதி செய்வோம்', 'கவிதை நயம்' (இணையாசிரியர்) என்பன கவிதை பற்றிய சிறந்த கட்டுரை நூல்களாகும்.

வட தமிழ்மத்திணை அரசுப் படைகளின் பயங்கரவாதச் செயல்களை, 'வேலியும் காவலும்' கவிதை சித்திரிக்கிறது.

வேலியும் காவலும்

முருகையன்

வேலிக்குப் பயிர்கள் மேலே
விருப்பமே இல்லைப் போலும்!
- சோலிக்கு முடிவு காண்பம்!
சுடுவம், என்று எழும்பிச் சென்று
நீ வைத்து முடித்த வேலி
திருப்தியை அடைந்திருக்கும் -
கோபத்தைத் தீர்த்திருக்கும்.

குவிந்ததே - பயிரின் சாம்பல்!

2

தோட்டமுங் கொஞ்சம் செழிப்பு;
பயிர் பச்சை
நீட்டமாய் நீண்டு நெருங்கி மதாளித்துச்
சேட்டமாய் நிற்கிறது, செந்தளிர்ப்பாய்.
காய் கனிகள், பூக்கள் குலுங்கும்
புளுகமுள்ள கொப்புகளைக்
காட்டி நிற்கும் கண்குளிர, இன்பச் சிறு செடிகள்.

கற்கள் மலிந்த கலட்டித் தரையிலே
புற்கள் படர்ந்து புலுண்டுவது தான்
இந்தக் காணி நிலத்தின் இயற்கை.
அதை மாற்ற என்று

தீர்மானஞ் செய்த செயற் - கை வலிமையினால்கி,
கிண்டிக் கிளறி, கிணறிறைத்து நீர் பருக்கிக்
கொண்டிருக்கும் செய்கை
கொடுத்த பலன்களினால்
தோட்டமுங் கொஞ்சம் செழிப்பு, மதாளிப்பு!

'நீர் இறைப்புத் தீண்டாமல் நிற்கின்ற
புல் நுனிகள்

காய்ந்து சுருகாய்க் கருகி இருந்தாலும்,
பூச்சி அரித்துவிட்ட பூசணியின் சாம்பல் இலை
ஓட்டை பிடித்துத் துவண்டு கிடந்தாலும்,
நோய்ப்பிடித்த கத்தரியின் நூறிலையில் தொண்ணூறு
கும்பிக் குனிந்தபடி தொய்ந்து கிடந்தாலும்,
கண் குளிர -
இன்பச் சிறு செடிகள் -
தோட்டம் எங்கும்!

தோட்டமோ கொஞ்சம் செழிப்பு -
மதாளிப்பு!

3

சுற்றி நின்ற வேலி
சுருக்கென்று சீறிற்றாம்.
நட்ட நடு இரவில் -
நாலுபேர் காணாத கன்னங்கரி இருட்டில் -
காற்சட்டை போடாமல்,
தோட்டத்துள் வேலி நுழையத் தொடங்கியதாம்.
வேலி

பயிரை எல்லாம்
மேய என்று போயிற்றாம்.
மேயத் தொடங்கி விறுக்கென்று சப்பிற்றாம்.
மென்று மென்று தின்றதாம்,
மேல் இருந்த கொப்புகளை வாரி இழுத்து
வளைத்து, முறித்தெறிந்து,
வேரோடு வாங்கிப் பிடுங்கி மிதித்ததாம்.

ஓங்கி உதைத்துத் துவைத்துப் பொடியாக்கித்
தீங்கு பரத்திச் சிதைத்ததாம் தோட்டத்தை.

பற்றாத பச்சைப் பயிர்கள் என்றும் பாராமல்,
பெற்றோலை ஊற்றி நெருப்பும் கொளுத்திற்றாம்!
வேலி கடித்து மிதித்த பயிர்க் குப்பைகளும்
வெந்து பொசுங்கிப் புகைந்து கரியாகி
நொந்த சுருண்டு -
வெறுஞ் சாம்பலாய்ப் போயின்வாம்.

4

வேலை நிறுத்தமொன்றை
வேலை அற்ற சண்டியர்கள்
ஏவற் பேய் ஆகி இழுத்து விழுத்துதல் போல்
வேலி பயிரை எல்லாம்
மேய்ந்துவிட்டுப் போயிற்றோ?

காலிப் பயல்கள் கடையை உடைப்பதுபோல்
வேலி பயிரை எல்லாம்
மேய்ந்துவிட்டுப் போயிற்றோ?

காடையர்கள் நூலகத்திற் கைவரிசை காட்டுதல்போல்
வேலி பயிரை எல்லாம்
மேய்ந்துவிட்டுப் போயிற்றோ?

கொன்று
தெருவில் பிணங்கள் எறிவதுபோல்
வேலி பயிரை எல்லாம்
மேய்ந்துவிட்டுப் போயிற்றோ?

5

வேலிக்குப் பயிர்கள் மேலே
வெறுப்புத்தான் இருக்கும் என்றால் -
வேலி ஏன்? காவல் ஏனோ?
காவலோ வேலியாலே? □

- 1981

சுயதைக் கலை

ஓசா-பதிமாதன்

4

ஓசை தரும் இன்பம்

கவிதையை அணிசெய்யும் - அழகுபடுத்தும் - உறுப்புக்
கருள் முதன்மையானது ஓசை. படிமம், குறியீடு முதலியவை
முக்கியமாகிவிட்ட நிலையில் ஓசைக்கு முதன்மை தருவது அபத்த
மாகக்கூடப் படலாம். ஆனால் ஆதியில் கவிதை இசையோடு
பிரிக்க முடியாதபடி பின்னியிருந்தது. பண்டைய கிரேக்க
கவிதையையும் ஐரிஷ் கவிதையையும் ஆராய்ந்த ஜோர்ஜ்
தொம்ஸன் இதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். இன்று கவிதை என்
றதும் நூல்களும் சஞ்சிகைகளும் நும் மனதில் வருகின்றன.
ஆனால் ஐரிஷ் குடியானவர்களைப் பொறுத்தவரை கவிதைக்கும்
நூல்களுக்கும் ஒரு தொடர்பும் இல்லை. கவிதை அவர்கள்
வாயில் வாழ்வது; கவிதை பாடப்படுவது. பழந்தமிழ்க் கவிதைக்
கும் இது பொருந்தும். எமது பழைய வடிவங்களாகிய அகவற்பா,
வெண்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா நான்கும் ஓசை அடிப்படையில்
வகுக்கப்பட்டுள்ளன. வெண்பா செப்பலோசை உடையது; ஆசிரி
யப்பா அகவல் ஓசை உடையது; கலிப்பா துள்ளல் ஓசை உடை
யது; வஞ்சிப்பா தூங்கல் ஓசை உடையது.

ஓசை என்று இங்கே குறிப்பிடுவதற்கும் இசைக்கும் வேறு
பாடுண்டு. இசையோடு பாடப்படுவது பாட்டு. பாட்டிலுள்ள லய
அமைப்பையே (Rhythmic Structure) ஓசை என்கிறோம். ஒரு
கவிதையை வாய்விட்டுப் படிக்கும்போது, அதற்குரிய ஓசை
வந்து சேர்ந்துவிடுகிறது. அந்த ஓசை கவிதையின் பொருள், அது
வெளியிடும் உணர்ச்சி, கவிஞனின் தொனி ஆகியவற்றோடு
சேர்ந்து ஓர் அனுபவத்தைத் தருகிறது.

“பூதங்கள் ஒத்துப் புதுமை தரல் வீந்தையெனில்
நாதங்கள் சேரும் நயத்தினுக்கு நேராமோ?
ஓசைதரும் இன்பம் உவமையிலா இன்பமன்றோ”

என்பான் பாஷா (குயிற்பாட்டு).

“பா என்பது கேட்புலத்திருந்த காலத்தும் எழுத்தும் சொல்லும் தெரியாமல் பாடம் ஒதுங்கால், அவன் சொல்லுகிற செய்யுளை விசிற்பித்து இன்ன செய்யுள் என்று உணர்தற்கேது வாகிய, பரந்துபட்டுச் செல்வதோர் ஓசை” என்பார் பேராசிரியர். சுருங்கச் சொல்வதானால் -

“பா என்பது பரந்துபட்டுச் செல்வதோர் ஓசை.” கவிதை யின் வடிவத்தை இந்த ஓசை தீர்மானிக்கிறது. அசை, சீர், தளை, மோனை. எதுகை முதலிய உறுப்புக்கள் இயைவதைப் பொறுத்து வடிவம் அமைகிறது.

கவிஞன் தான் வெளிப்படுத்தும் உணர்ச்சிக்கேற்ற வடிவத்தைத் தேர்ந்துகொள்கிறான். வடிவம் அவ்வுணர்ச்சியைத் துல்லியமாகக் காட்ட உதவும் சில உதாரணங்கள் பார்க்கலாம்.

அருமன் அசோகவனத்தை அழித்து, பல அரக்கர்களைக் கொண்டு இலங்கையை எரியூட்டியும் விடுகிறான். ஒரு குரங்கு கட்டுக்காவல்களைக் கடந்து, இந்த அழிவைச் செய்தமை பெருத்த அவமானமாகப் படுகிறது இராவணனுக்கு. தன்னைச் சூழ நிற்கும் அரக்கர்கள் மேல் சீறி விழுகிறான்:

“இன்று புன்தொழிற் குரங்குதன்
வலியினால் இலங்கை
நின்று வெந்துமா நீறெழு
கின்றது? நெருப்புத்
தின்று தீய்த்திடு கின்றது?
தேவர்கள் சிறிப்பார்!
நன்று, நன்று போர்வலி.....!”

அரக்கர்களோன் கோபாவேசத்தோடு அங்குமிங்கும் உலவுவ தாகக் கற்பனைசெய்து பாருங்கள்:

தந்த தந்தனா தானை தந்தன
நின்று வெந்துமா நீறெழுகின்றது?

முதுமையின் பிடியில் ஒரு மனிதன். பெரிய தொந்தி; நரைத்த தலை; ஆடும் பற்கள்; கூன் விழுந்த முதுகு; கையில் கோல்; ஆளை முந்திக்கொண்டு வரும் இருமல்; பேச்சில் தடுமாற்றம்; கண்பார்வை மங்கல்; காது மந்தம்; அடிக்கடி உடற்கோளாறு; வைத்தியன் வந்து போகிறான். வீட்டில் வறுமை இக் கோலத் தைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறார் அருணகிரியார்:

“தொந்தி சரிய மயிரே வெளிந நிரை
தந்தம் அசைய முதுகே வளைய இதழ்
தொங்க ஒருகை தடிமேல் வரமகளிர் நகையாடி
“தொண்டு கிழவன் இவனார்?” என இரும்பு
கிண்கிண எனமுன் உரையே குழறவிழி
துஞ்சுருடு படவே செவீடுபடு செவியாகி
வந்த சீணியும் அதிலே லீடையும் ஒரு
பண்டிதனும் மெய் உறுவேதனையும்”

தடுமாற்றத்தோடு தடியூன்றி நிற்கும் ஒரு கிழவனைக் கற் பனைசெய்து பாருங்கள்:
தந்த தன்ன தனனா தனனதன
தொந்தி சரிய மயிரே வெளிநநிரை

கிழவனுடைய தளர்நடைக்கேற்ற சந்தம் கவிதைக்கு அழகு சேர்க்கிறது.

ஓடத்தில் கங்கையைக் கடக்கின்றனர் இராம லக்ஷ்மணரும் சீதையும். குகன் ஓடம் விடுகிறான். ஓடம் அலையின் போக்குக் கமைய மேலே ஏறுவதும் கீழே இறங்குவதமாய் இருக்கிறது. தானும் கூட வருவதாக அடம்பிடிக்கும் குகனுக்கு இராமன் புத்தி சொல்லும் கட்டம். கவிஞன் ஓசையை நுட்பமாகக் கையாளுகிறான்: தந்தன தனதான தனதன தனதான

“அங்குள கிளைகாவற்(கு)
அமைதியின் உளன் உம்பி;
இங்குள கிளை காவற்(கு)
யார் உளர் உரை செய்யாய்;
உன்கிளை எனதன்றோ
உறுதுயர் உறலாமோ?
என்கிளை இதுகா, என்
ஏவலின் இனிது என்றான்”

ஓடத்தை அலைகள் தாலாட்டுகின்றன என்ற பிரக்ஞையோடு கவிதையை வாய்விட்டுப் பாடவேண்டும். ன், ன், ம் ஆகிய மெல்லொலிகள் (மூக்கொலிகள்) வீரவிவருவதால் தாலாட்டுப் போல ஒலிக்கிறது பாட்டு!

பாரதத்தில் ஒரு கட்டம்: பாண்டவருக்காகக் கண்ணன் துரியோதனனிடம் தூது போகிறான். கண்ணனைக் கொல்லவென துரியோதனன் நிலவறை ஒன்று அமைத்து அதைத் தந்திரமாக

முடி, அதன் மேல் விசேட விருந்தினருக்குரிய ஆசனம் இட்டு, கண்ணனை அதில் இருத்துகிறான். பீடம் முறிந்து விழும் வேளையில் கண்ணன் பேருருவெடுக்கிறான். இதைப் பாடுகிறார் வில்லி புத்தூர் ஆழ்வார்:

“இறைவனெ ழிற்கதிர் மணிகள முத்திய
தவிசிஇ ருத்தலு மே
நெறுநெநெ னக்கொடு நிலவறை யிற்புக
நெடியவன் அப்பொழு தே
மறலியெ னத்தகு நிருதனி யற்றிய
விரகை ம னத்துண ரா
முறுகு சி னத்துடன் அடி அத லத்துற
முடிக்க னத்துற வே”

ம, த, ட முதலிய வல்லோசைகள் வந்து, பீடம் முறியும் உணர்வை ஏற்படுத்துகின்றன.

‘நெறுநெநெனக்கொடு
நிலவறை யிற்புக’

என்ற தொடர் கவனத்துக்குரியது.

மலைவாழ் குறவர்கள் ஆடிப் பாடுகிறார்கள். இந்தப் பழமையான பண் அவர்களுடைய மகிழ்ச்சியைப் புலப்படுத்த ஏற்றதாக அமைகிறது.

தனந்தனன தனந்தனன
தனந்தனன தனனா

“கொழுங்கொடியின் வீழுந்தவள்ளிக்
கீழங்குகல்லி எடுப்போம்
குறிஞ்சிமலர் தெரிந்து முல்லைக்
கொடியில் வைத்துத் தொடுப்போம்
பழம் பீழிந்த கொழுஞ்சாறும்
தேறலும் வாய் மடுப்போம்
பசுந் தழையும் மரவுரியும்
இசைந்திடவே உடுப்போம்...”

இசையோடு பாட மட்டுமன்றி, பாடி ஆடவும் உகந்ததாக இப்பாட்டை ஆக்குவது இதனுடைய சந்தம்

பா. சத்தியசீலன் இயற்றிய ஒரு பிள்ளைப்பாட்டு - அல்லது கதைப்பாட்டு - ஓசையால் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தது.

அநாயாசமாக - ஆனந்தமாக - கதைசொல்லுகிறார் சத்தியசீலன். கதையின் தலைப்பு ‘பன்றியாரை வென்றுவிட்ட பாட்டியம்மா’.

“முட்டி ஒன்றில் இட்ட காசைக்
கொட்டி எண்ணிப் பார்த்த பாட்டி
‘தட்டை மூக்குப் பன்றி வாங்கலாம்’
என்றாளாம்
‘சந்தைக்கு ஒடிப்போக வேண்டும் நான்’
என்றாளாம்...”

“கூரான மூக்குப் பாட்டி
குடுகுடென்று நடக்கும் பாட்டி
பூராயத் தோடுசந்தை போய்ச் சேர்ந்தாளாம்
‘பொழுதுசாயப் போகுது சாய்ச்சாய்’ என்றாளாம்!”

கதையைச் சொல்வதல்ல என் நோக்கம், கதை சொல்லும் பாணிக்கு ஓசை எவ்வாறு அழகுசெய்கிறது என்று காட்டுவதே.

‘தட்டைமூக்குப் பன்றிவாங்க
லாம் - என்றா - ளாம்’
சந்தைக் கோடிப் போகவேண்டும்
நான் - என்றா - ளாம்’

என்று தாளத்தோடு பாடும்போது ஓசை தரும் இன்பம் உவமையில்லா இன்பமாகிவிடுகிறது.

மேலே பார்த்த உதாரணங்களிலிருந்து கவிஞர்கள் ஓசையை - சந்தர்ப்பத்துக்கேற்றவாறு - நுணுக்கமாகக் கையாண்டு வெற்றி பெறுவது கண்கூடு. தமிழ்ப்பாட்டோசைக்கு அடிப்படையாக இருப்பது ‘அசை’ என்ற அலகு. அசைகளின் எண்ணிக்கையும் ஒழுங்கும் பாட்டின் ஓசையை நிர்ணயிக்கின்றன.

இதற்குப் புறம்பாக, ‘பேச்சோசை’ என்னும் ஒன்று கவிதையில் பயின்று வருகிறது. நம்முடைய இயல்பான பேச்சின் சாயல், தமிழ்க்கவிதையில், தொன்றுதொட்டே இருந்துவருகிறது.

“நாராய் நாராய் செங்கால் நாராய்
நனைகவர்க்கூரை கனைகுரல் பல்லி
பாபோர்த் திருக்கும் என் மனைவியைக் கண்டு
‘எங்கோன் மாறன் வழிதி கூடலில்’

ஆடையின்றி வாடையில் மெலிந்து
கையதுகொண்டு மெய்யது பொத்தி
காலது கொண்டு மேலது தழுவி
பேழையுள் இருக்கும் பாய்ப்பென உயிர்க்கும்
ஏழையாளனைக் கண்டனம் எழுமே''

இது புகழ்பெற்ற சங்கப்பாட்டு. நாரையை விளித்துப் புலவர் பேசுகிறார். பேச்சின் ஊடே நாரை புலவர் மனைவிக்குச் சொல்லவேண்டிய செய்தியும் வருகிறது. பேச்சோசைக்கு இது நல்ல உதாரணம்.

''சொந்த மண் பன்னிரண்டு பரப்பையும்
கப்பர் கொத்திப் புரட்டி எடுத்தொரு
விந்தை செய்கிறார் வெய்யிலில் காய்கிறார்
வேர்வை சிந்திப்பொன் விளைத்து மகிழ்கிறார்
அந்தக் காணியை ஈடுவைத்து ஐம்பதி
னாயிரத்தை ஓர் ஏஜென்ரின்கையிலே
தந்துவிட்டாறு மாதம் அலைகிறான்
தனயன்! - தாயோ கண்ணீர் வடிக்கிறான்''

இது சமகாலக் கவிதை. பேசுகிற பாணியிலேயே அமைந்துள்ளது.

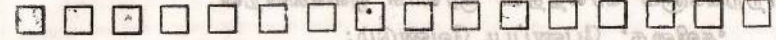
தமிழ்நாட்டுக் கவிதைக்கும் ஈழத்துக் கவிதைக்கும் உள்ள முக்கிய வேறுபாடு இதுதான். நமது கவிஞர்கள் பேச்சோசையைக் கையாண்டு பெருவெற்றி பெற்றுள்ளனர். அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் மஹாகவி! □

சிங்களத்தில் தமிழ்க் கவிதைகள்!

□□ 'லேக்ஹவுஸ்' நிறுவனம் வெளியிடும் சீரூமின வார வெளியீட்டில் (9.10.1994), பதினொரு தமிழ்க் கவிதைகள் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, யாப்பாபட்டுனே கவி (யாழ்ப்பாணத்துக் கவிதைகள்) என்ற தலைப்பின் கீழ் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ''வடக்கிலுள்ள சாதாரண மக்கள் யுத்தத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டதில் பெற்ற அனுபவங்கள், இக்கவிதைகள் மூலம் எமக்குத் தெரியவருகின்றன அல்லவா?'' என்ற குறிப்பும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இக்கவிதைகளை மொழிபெயர்த்திருப்பவர் மடுலுகிரியே விஜேரத்ன என்ற வங்கி ஊழியர்; தற்போது கொழும்பில் கடமையாற்றுகிறார்.

கவிதை இரண்டாவது இதழில் - புலேந்தி திலீப்காந்த், காவலூர் ரவி, கற்பகன், இணுவில் சிவகுமாரன், சூரி, மீசாவை யூர் கமலா, ஜித்து ஆகியோர் எழுதிய ஏ கவிதைகள் இதில் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது! □□

'கவிதை' இதழ் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள்...

''மனிதனின் முழு மொத்த வாழ்வனுபவத்தின் வெளிப்பாடாகவே கலை - இலக்கியம் அமைகிறதென நம்பும் இவ்விதழ், தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் சார்ந்த ஆக்கங்களுக்கும் வாழ்வின் ஏனைய பரிமாணங்களை வெளிக்காட்டும் படைப்பு களுக்கும் முக்கியத்துவம் தந்து, உணர்வு வீச்சும் கலை ஆளுமையும் கொண்ட இளைய தலைமுறையினரை வளர்த்தெடுத்து, வெளிப்படுத்தப் புறப்பட்டுள்ளது.

கவிதைகளுக்காக மட்டுமே வெளிவரும் இவ்விதழில் எஸ். உமாஜிபிரான், இயல்வாணன், ஞா. கெனத், த. ஜெயசீலன், மைதிவி அருளையா, கருணாகரன் ஆகியோரின் சிறப்புக் கவிதைகளுடன், கவிஞர் சி.கருணாகரனுடன் கவிதை பற்றிய நேர்காணலும், இளங்கவிஞருக்கு வழிகாட்டும் கவிதை நூற்பட்டியலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

இதழ் இனிதே தொடர சி. செ. வாழ்த்துகிறது.''

- சிற்றிதழ் செய்தி (தமிழ்நாடு)
ஓகஸ்ட் 1994

''... இளங்கவிஞர்களுக்கான இருதிங்கள் ஏடு, அழகாகவும் நேர்த்தியாகவும் வெளிவந்துகொண்டிருக்கிறது. வடபுலத்து இன்றைய சூழலைக் கவிதையாக்கும் இளம்பராயத்தினரின் படைப்புக்களையும் கவிதை தொடர்பான விளக்கக் கட்டுரைகளையும் இந்த ஏடு தாங்கி வருகிறது; அதனால் பயன்பாட்டைப் பிரசுரிக்கிறது.

இரண்டாவது இதழில் 16 கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றிலே, முதிய கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரையின் படைப்பு பொன்றும் அடங்கும். அங்குள்ள புதிய பெண் கவிஞர் மைதிவி அருளையாவுடனான ஒரு நேர்காணலும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவரைப் பற்றிய தகவல்களும் பிரயோசனமானவை.

கவிதை தொடர்பான பிறநாட்டறிஞர்களின் கூற்றுக்கள் சிலவும் தமிழில் பெயர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன. வளவை வளவன் மறைந்த 'மஹாகவி' பற்றி எழுதியிருக்கும் அறிமுகமும் அருமையாய் அமைந்துள்ளது.

ஆங்கில இலக்கியத்தில் புலமை மிகுந்த சோ. பத்மநாதன் 'கவிதைக் கலை' பற்றித் தேட்டத் தெளிவான விளக்கங்களுடன் தொடர்ந்து எழுதிவருகிறார்.....''

- கே. எஸ். சிவகுமாரன்
ஈர்கேசரி (29.10.1994)

“இளங்கவிஞர்களின் ஆற்றல்கள் வெளிவருவதற்குக் களங்கள் தேவைப்படுகின்றன” - என்ற ஒரு பிரகடனத்தோடு வெளிவந்திருக்கும் சஞ்சிகை ‘கவிதை’.

இளைய தலைமுறையின் சிந்தனைவிச்சம் உணர்வுப் பரிமாற்றங்களும் காலத்தின் குரலாக ஒலிக்கின்றன.

‘கவிதை’ பேணப்படவேண்டும்;

காலத்தின் தேவை - ‘கவிதை!’

- வளவை வளவன்
சரித்திரன்
(சித்திரை - ஆனி 1994)

கலங்கல்

குபன்

கூதல் உறவு எப்போ

முற்றுப்பெறுகிறது.....?

நேசப் பார்வைகாணாது கண்கள்

குருடாகும் பொழுதிலா.....?

அன்பின் ஒலிக்குரல்கள் கேளாது

காது செவிடாகும் பொழுதிலா.....?

புரிதல் இல்லா மனவலையிற் சிக்கி

அசையும் துருவ நகர்விலா.....?

அன்பின் கிணறு வற்றிப்

போகும் நிலையிலா.....?

காதல் உறவு எப்போ

முற்றுப் பெறுகிறது.....?

பதுங்கு குழி!

வேலணைபூர் சுரேஷ்

வீதி நெடுகிலும்.....

வீடுகள் யாவிலும்.....

வேண்டும் இடங்களிலும்

வெட்டப்பட்டுள்ள

பதுங்கு குழிகள்.....

எங்கள் பாதுகாப்பிற்காக

மட்டுமல்ல.....

வரும் பகைவர்களைப்

புதைப்பதற்காகவும் தான்!

அப்போது இவைகள்.....

பதுங்கு குழிகள் அல்ல

புதைகுழிகள்!

கடல்

.....ஆனி இதழில் வந்துள்ள கருணாகரனின் அட்டைக் கவிதை மனதைத் தொட்டது. அதே இதழில் மஹாகவி பற்றி வந்துள்ள கட்டுரையும், சோ.பத்மநாதனின் கவிதை பற்றிய தொடரும் என்னைப் பெரிதும் ஈர்த்தன. கவிதை பற்றிய அவரது அணுகுமுறை நன்றாக இருக்கிறது. ‘அலைகள்’ என்ற தலைப்பில் ‘கடலோடி’ எழுதியுள்ள விஷயங்கள் படிப்பதற்கு சுவாரஸ்யமாக உள்ளன.

பெரும்பாலான கவிதைகள் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நில வரத்தைக் காட்டுகின்றன. என்றாலும் அவை ரொம்ப நேரடியாக உள்ளதுபோல் தோன்றுகிறது. கலையையும் வாழ்வின் அவஸ்தையையும் ‘யாருக்கும் அச்சமின்றி மனசுவிழ்.....’ என்ற கவிதையில் கருணாகரன் ரொம்ப அற்புதமாகக் கலைப்படுத்தியிருக்கிறார். இந்தக் கவிதையின் தரத்துக்கு மற்றக் கவிதைகளும் இருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

ஆனால், உங்களுடைய இப்போதைய நோக்கம் உயர்ந்த தரத்தைவிட, இளங்கவிஞர்களை ஊக்குவிப்பதாகத்தான் இருக்கமுடியும் என்பதையும் என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அங்கே நிலவுகிற அவதியும் சஞ்சலமும் மிக்க சூழலில் இலக்கியத்தின் ஊற்றுக்கண் அடைபட்டுப் போய்விடக்கூடாது. இதற்காக நீங்கள் மேற்கொண்டுள்ள இந்த முயற்சிக்கு என் எளிய வாழ்த்துக்கள்.

வண்ணநிலவன்

சென்னை - 17

தங்கள் கவிதை இதழை தவறாது வாசிக்கும் வாசகர்களில் யானும் ஒருவன். இத்தனை இலைமறை காய்களை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவந்த பெருமை தங்களைச் சாரும். தங்கள் பணி தொடர்சு.

சு.கரன்

கரவெட்டி.

வெறும் கற்பனை ஆரவாரமின்றி, காயங்களிலிருந்து விழும் வேதனைச் சொட்டாக - தளைகளை அறுக்கத் துடிக்கும் ஆவேசக் குரலாக, ‘கவிதை’ இதழ் பரிணமித்திருப்பதை ஈண்டு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக ‘மைதிவி அருளையா’வின் கவிதைகள் என்னை வெகுவாக ஈர்த்தன, பெண்ணிலைவாதம் பற்றிய கவிதைகளின் வரிசையில், ஈழத்தில், மைதிவியின் கவிதைகளை நான் முன்னணியில் நிறுத்தி மெச்சுகின்றேன்.

எஸ். எச். அரபாத்

ஓட்டுமாவடி.

சுவரில் தொங்குவது நாட்காட்டி ஆல்ல
உன்னத நூல்நிலையமொன்றுதான்!

☆ போராட்ட நினைவுக் குறிப்புகள் ☆ தமிழ்ப் பெரியார்
நினைவு நாட்கள் ☆ அறிவியற் கருத்துக்கள் ☆ வரலாற்
றுச் செய்திகளுடன்.....

விலை : ரூபா 100/-

தமிழ்த்தாய் நாட்காட்டி எமது தேசியநாட்காட்டி

இலக். 1. ஓடைக்கரை வீதி, குருநகர், யாழ்ப்பாணத்தில் வசிக்
கும் அ: யேகராசாவீனாவ், யாழ். மாறண்பதிப்பகத்தில் அச்சிடப்
பட்டது.